

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Μια σχιζοφρενής χώρα

Είμαστε μία απροκάλυπτα σχιζοφρενής χώρα. Ο ελληνικός λαός εξέλεξε την πρώτη του αριστερή κυβέρνηση με βάση τις υποσχέσεις για το σχίσμο των μνημονίων, το τέλος του ξεπουλήματος των ασπικών μας και το θεαματικό «κούρεμα» του χρέους. Η ίδια αυτή κυβέρνηση πανηγυρίζει τώρα γιατί κατάφερε να περάσει από τη Βουλή, χωρίς απώλειες, ένα νομοσχέδιο που ανατρέπει όλες τις θεμελιώδεις υποσχέσεις που έδωσε στους ψηφοφόρους. Είναι πιο «μάγκας» η αριστερή κυβέρνηση, γιατί μπόρεσε να πετύχει την ψήφιση του πλέον δύσκολου μνημονίου. Την ίδια στιγμή, εκπρόσωπος της κεντροδεξιάς αξιωματικής αντιπολίτευσης στέλνει μηνύματα εναντίον του αριστερού πρωθυπουργού βάζοντας δίπλα δίπλα

φωτογραφία του και φωτογραφία της Μάργκαρετ Θάισερ. Η Δεξιά κατηγορεί, δηλαδή, την Αριστερά επειδή είναι... Δεξιά.

Όλα αυτά φαντάζουν εξόχως γραφικά στους έξω, οι οποίοι μας παρακολουθούν σαν μία ιδιαίτερη περίπτωση εδώ και έξι χρόνια. Η καγκελάριος έχει αποφασίσει ότι ο ελληνικός λαός και το πολιτικό σύστημα ενεργούν με ένα δικό τους τρόπο. Μπόρεσε και δάμασε το πρώτο «άτακτο παιδί» της Ευρώπης, τον κ. Τσίπρα. Το έκανε με θαυμαστό τρόπο, που θα περάσει στα βιβλία πολιτικής επιστήμης ως παράδειγμα προς μίμηση.

Κανείς δεν νοιάζεται πλέον εκτός Ελλάδος για το αν η χώρα κυβερνάται από Αριστερά ή Δεξιά. Τη δουλειά τους θέ-

λουν να κάνουν.

Η αντιπολίτευση κάνει το δίκιο της όταν προσπαθεί «να την βγει» από τα αριστερά στην κυβέρνηση. Πέφτει στην παγίδα που έχει πέσει πολλακίς η Δεξιά στο παρελθόν, να διαγωνίζεται στον στίβο του λαϊκισμού. Περιθώρια για δομική αντιπολίτευση και κριτική υπάρχουν και περισσεύουν: για τους φόρους, τις εισφορές, την πελατειακή αντίληψη περί κράτους κ.λπ. Η κριτική, όμως, του τύπου «εσείς είστε νεοφιλελεύθεροι» είναι αστεία όταν προέρχεται από τη Ν.Δ. Προφανώς και η πλήρης και θεαματική κωλοτούμπα του κ. Τσίπρα προσφέρει άφθονο υλικό για σάτιρα, για σχολιασμό στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και σχόλια στο καφε-νείο. Αλλά κινδυνεύει να παγιδεύσει τη

Ν.Δ. στην επανάληψη του λάθους της αντιμνημονιακής της περιόδου.

Η σημερινή κυβέρνηση έχει μπει σε ένα μονόδρομο. Δεν μπορεί, ακόμη και αν ήθελε, να κάνει άλλη κωλοτούμπα. Πράγματα που έπρεπε να γίνουν, ανεξαρτήτως του ποιος κυβερνά, θα γίνουν με κόστος, αλλά θα γίνουν. Ο πολιτικός χρόνος στην εποχή των μνημονίων τρέχει με ιλιγγιώδη ταχύτητα και το «κτήνος» δεν χορταίνει να καταπίνει πρωθυπουργούς και κυβερνήσεις. Μια αριστερή κυβέρνηση κάνει τα πιο «δεξιά» πράγματα που μπορεί κανείς να διανοηθεί, ανατρέποντας όλο το μεταπολιτευτικό «παράδειγμα». Η Ιστορία προχωράει. Με σχιζοφρενικό τρόπο. Προχωράει όμως και αυτό έχει σημασία.

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

Επανάσταση από τις Βρυξέλλες...

«Η σημερινή ημέρα θα στιγματίζει για πάντα την Ιστορία της πατρίδας μας. Μόνο ντροπή νιώθω (!) που κάποτε ήλπισα μαζί σας. Μόνο ντροπή που προέτρεψα και τον λαό μας να ελπίσει μαζί σας. Και μόνο μια πολιτική υπόσχεση: Κάποτε -και παλεύω ώστε αυτό το κάποτε να μην είναι μακρινό- τα όνειρα θα πάρουνε εκδίκηση». Είπε και πολλά ακόμη η Σοφία Σακοράφα στο μήνυμά της για τη συμφωνία. Είπε -όπως και η Ντόρα- πως η κυβέρνηση θα λογοδοτήσει στον ελληνικό λαό.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ βαθύτατα εξαπατημένος από τη Σοφία, με την οποία διατηρούσα συνεχή φιλία 35 ετών. Τη βοήθησα όποτε με χρειάστηκε όλα αυτά τα χρόνια ανιδιοτελώς. Ήμουν αυτός που προσπάθησε να την πείσει να έρθει στον ΣΥΡΙΖΑ. Συναντούσα δισταγμούς. Δισταγμούς για το πώς θα την υποδεχθεί ένα νέο πολιτικό κοινό, καθώς εκείνη προερχόταν από το ΠΑΣΟΚ του Σημίτη και του ΓΑΠ. Δισταγμούς για την πολιτική ωριμότητα του ΣΥΡΙΖΑ με τις αριστερικές αδυναμίες. Της έλεγα χαρακτηριστικά: «Πάρε το ακόντιο μαζί σου να τους τρομάξεις και μπες μέσα να αλλάξουμε τα πράγματα». Ήμουν παρών και κουμπάρος στον γάμο με τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ; Μετά η Σοφία τα ξέχασε όλα. Η φίλη που πίστευα ότι θα βοηθήσει την αναγέννηση της Αριστεράς στον τόπο, που τόσο είχε ανάγκη μια νέα τίμια δύναμη για να σώσει την πατρίδα μας, προέταξε τον εαυτό της και τα προσωπικά της συμφέροντα. Τα έχασα όταν έμαθα πως η Σοφία αφήνει το ελληνικό Κοινοβούλιο για να πάει στην Ευρωβουλή. Τα έχασα διότι η Σοφία θα γινόταν υπουργός, θα έμπαινε στη μάχη. Εκείνη όμως προτίμησε να φύγει, εξασφαλίζοντας πλουσιοπάροχες αμοιβές για πέντε χρόνια. Όλοι οι άνθρωποι έχουν αδυναμίες, σκέφτηκα, ας μη βιαστώ να την κατακρίνω για την επιλογή της.

ΤΙ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕ και η Σοφία, που φοβό-

ταν τον αριστερισμό του πρώιμου ΣΥΡΙΖΑ, κήρυξε την επανάσταση από τις Βρυξέλλες; Θα αγωνιστεί από εκεί για την απελευθέρωση του ελληνικού λαού. Δεν κρίνει την παρουσία της εδώ απαραίτητη για το απελευθερωτικό κίνημα, μαζί με σύμπασα την αντιπολίτευση, δεξιά κι αριστερή. Από το μυαλό της Σοφίας δεν πέρασε καθόλου η σκέψη πως ο άλλος δρόμος που προτείνει ήταν ο δρόμος της χρεοκοπίας της χώρας.

Αν πάλι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αναλάμβανε τις υποχρεώσεις που είχε η χώρα, αν παρέδιδε την εντολή διακυβέρνησης, όπως ζητούν οι «ιερείς της καθαρής Αριστεράς», η παρένθεση θα έκλεινε και οι πολίτες Έλληνες και Ευρωπαίοι, θα καταλάβαιναν πως δεν έχουν να κάνουν με πολιτικούς τους οποίους κάλεσαν για να σώσουν τη χώρα, αλλά με ιερείς που έχουν ορκιστεί πίστη στα ιερά κείμενα.

ΠΟΣΟ δύσκολο είναι για τη Σοφία και όλους τους ομοϊδεάτες της να καταλάβουν ότι εθνική ανεξαρτησία χωρίς αντίστοιχα οικονομική ανεξαρτησία δεν υπάρχει; Πόσο δύσκολο είναι να καταλάβουν σε αυτές τις συνθήκες στον κόσμο, στην Ευρώπη και την Ελλάδα ότι η επάνοδος στο εθνικό νόμισμα θα ήταν σκέτη καταστροφή όταν η οικονομική και παραγωγική βάση της χώρας έχει σχεδόν καταστραφεί; Πόσο δύσκολο ήταν να καταλάβουν ότι όλοι οι στρατηγικοί εταίροι και επενδυτές που εκδηλώνουν το ενδιαφέρον τους για συνεργασίες με την Ελλάδα έθεταν ως όρο την παραμονή της στο ευρώ; Δυστυχώς, το ότι είσαι δημοφιλής αθλητική προσωπικότητα δεν σημαίνει ότι έχεις και όλα τα προσόντα να γίνεις ικανή πολιτικός. Το είδαμε και στην περίπτωση του πλέον λαοφιλή αθλητή, του κ. Πύρρου Δήμα.

ΘΕΛΕΙΣ, Σοφία, πραγματικά να βοηθήσεις τον δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό; Παιριτίσου από την Ευρωβουλή, έλα στην πατρίδα, ίδρυσε κι εσύ ένα κόμμα και μπες στον αγώνα. Μην συνεχίσεις, αγαπητή μας, να μας κουνάς το δάχτυλο από τόσο μακριά.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Τάσος Παππάς

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος προδότης;

Θυμάστε που ψαχνόμασταν για το τι εννοούσε ο Κυριάκος Μητσοτάκης όταν έλεγε ότι σήμερα έχουμε τη χειρότερη κυβέρνηση από την απελευθέρωση και μετά; Θα το θυμάστε ασφαλώς γιατί ειπώθηκε πολύ πρόσφατα. Άλλος έλεγε ότι αναφερόταν στην απελευθέρωση από τους Τούρκους, άλλος στην απελευθέρωση από τους Γερμανούς, άλλος στην απελευθέρωση από τη χούντα. Κάποιοι με χιούμορ σημείωναν ότι μπορεί να εννοούσε την απελευθέρωση από τους Πέρσες. Σύντομα πάντως ο κ. Μητσοτάκης διέλυσε τη σύγχυση διευκρινίζοντας ότι μιλούσε για τη χειρότερη κυβέρνηση της μεταπολίτευσης. Και εκεί που είπαμε ότι θα ηρεμήσουμε ήρθε ο Αλέκος Αλαβάνος, τέως πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, επικεφαλής της ομάδας Plan B και γεννήτορας του Αλέξη Τσίπρα, να μας βάλει νέα προβλήματα. Στην προσπάθεια του να κατεδαφίσει την κυβέρνηση έκανε μακροβούτι στη θάλασσα της ιστορίας. Σύμφωνα λοιπόν με τον Α. Αλαβάνο «δεν υπάρχει πιο πουλημένη κυβέρνηση απ' αυτήν. Δεν πούλησε καμία κυβέρνηση τέτοια έκταση και σε τόσο χρονικό βάθος όλη την περιουσία του ελληνικού δημοσίου». Ως εδώ καλά, αλλά δεν υπήρχε ένα μέτρο σύγκρισης για να διαπιστώσουμε το μέγεθος της προδοσίας. Μας το έδωσε ο κ. Αλαβάνος: «ούτε με τον Δηληγιάννη έχει γίνει ούτε οι χούντες που έχουν περάσει δεν έχουν κάνει αυτό. Ούτε επί Μεταξά έχει γίνει αυτό ούτε επί Παπαδόπουλου». Πάλι καλά που δεν ενέταξε στην κλίμακα αξιολόγησης και τις δωσιλογικές κυβερνήσεις Τσολάκογλου και Ράλλη. Ίσως την επόμενη φορά. Οι νεώτεροι διαβάζοντας αυτά προφανώς θα αναρωτιούνται: τόσο οργή, τόσο μίσος μεταξύ πρώην συντρόφων πως εξηγείται; Ε, μα επειδή είναι πρώην σύντροφοι συμβαίνει αυτό. Οι παλιότεροι θα χαμογέλανε πικρά γιατί έχουν βιώσει παρόμοιες θλιβερές ανθρωποφαγικές καταστάσεις. Για παράδειγμα, τέτοιου επιπέδου ήταν η αντιπαράθεση ανάμεσα στους οπαδούς του Νίκου Ζαχαριάδη και στους αντιζαχαριαδικούς τη δεκαετία του '50. Και στη διάσπαση του 1968 και στη διάσπαση του 1991, αντί για επικειρήματα είχαμε ύβρεις, προσωπικές επιθέσεις και βαριές κατηγορίες για ύποπτες διασυνδέσεις με τον ταξικό εχθρό. Για να μην αναφερθούμε στην ιστορική κόντρα μεταξύ σταλινικών και τροτσκιστών, με τους πρώτους να κατηγορούν τους δεύτερους (όταν δεν τους εξόντωναν) ακόμη και για συνεργασία με τον Χίτλερ. Βεβαίως τον τόνο έδιναν οι ηγεσίες των κομμουνιστικών κομμάτων. Δεν έχει υπάρξει διαγραφή κορυφαίου στελέχους που να μην έχει συνοδευτεί από υπαινιγμούς για προδοτική στάση. Το ελληνικό κομμουνιστικό κίνημα δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση στο καθεστώς πολιτικού κανιβαλισμού. Τα παραδείγματα πολλά. Εμβληματικότερα αυτά του Ζαχαριάδη που ήταν και θύτης και θύμα, του Άρη και του Πλουμπίδη που ήταν μόνο θύματα. Και οι τρεις βεβαίως δικαιώθηκαν, αλλά πολλά χρόνια μετά τη διαπίστωση τους και αφού είχαν φύγει από το ζώη με το στίγμα του ύποπτου (τουλάχιστον). Όσοι πίστεψαν ότι η Αριστερά έχει ξεμπερδέψει οριστικά μ' αυτό το δυσώνυμο παρελθόν της έχουν κάνει λάθος. Μερικά πράγματα δύσκολα αλλάζουν.

Υ.Γ: Τη φρασεολογία που χρησιμοποιεί σήμερα ο κ. Αλαβάνος εναντίον της κυβέρνησης, είχε χρησιμοποιήσει και ο ΣΥΡΙΖΑ κατά των αντιπάλων του την περίοδο που ήταν στην αντιπολίτευση. Με τα δικά του όπλα τον χτυπούν σήμερα εχθροί και πρώην σύντροφοι.